

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante VP & VR

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Cumera cū c exili scribit: vasis erat genus: teste Festo: qd' opertū in nuptijs ferebāt: in quo erāt nubent: vtenilia: quod alij Camikū appellabant. At vō Acron in Hora. Cumera inqt vas est ingens vimineū: in quo frumenta condunt: vē (vt pergit) cumeræ dicunt vasa sicilia: dolij similia: vbi frumentū suum reponebāt agri colæ. Mō aut (vt idē auctor subdit) cumeræ dicunt vasa minora: quæ capiunt quinq; siue sex modios: quæ lingua Sabinorū trimodie vocāt Hora. Forte p angustā tenuis vulpecula rimā: Repserat in cumerā. Idē ser. i. Cur tua plus cumeris laudas granaria nostris. Hoc cumerum vas erat nuptiale sic dictū (vt scribit Festus) a similitudine cumeræ. Comerus cū c exili sequē te o: & vnico m arbutus est: & gen^o mori: teste Plinio lib. xv. natu. histo. Comata vrbs est Britannia: prouinciæ: teste Prole.

Cumeræ. Require in dictione Cumera.

Cuna. Require in dictione Cunnus.

Cumerum. Requ. in dicti. Cumera.

Cuminum. Require in dicti. Cyminum.

Cunabula. Require in dictione Cunnus

Cuni. Ibidem

Cunæ. Ibidem.

Cuniculum. Ibidem.

Cuniculus. Ibidem.

Cunnus cū geminato n notū est vocabulū: dicē te in Priapea Virgi. Mens erat in cunno Penelopea tuo: scilicet Vlissis. Cuniculus cum vnico n animal est lepori simile: cui subter fossa terra latere solitū est. Vnde Marti. in Apophoreis ait: Gaudet i effossis habitare cuniculus antris. Est etiā cuniculus foramen subterraneū: qd' & neutro ge. cuniculū declinari pōt. Festus. Cuniculū inquit foramē est sub terra occultū: & cū c exili oia hæc vocabula scribēda sunt. Cunæ & cunabula in vno fcaro accipi pnt: & cū vnico n scribūt. Cuna etiā cū vnico n paganorū dea vocat Cuni vrbs est Gedrosia: puinciæ: teste Prole. & cū c exili p̄fate oēs dictiones scribi debent.

Cunto. Req. in dic. Contor Cuntor. Ibidem.

C ante VP & VR

Cupiditas & cupido in vno fcaro accipi pnt nisi qd' cupiditas (vt Marcel. tradit) leuior est q̄ cupido: vñ p deo amoris Cupido mascu. gen. est. Cupio cupis tā quarta q̄ tertia cōiuga. declinari posse oñ dit Lucre. li. i. sic inquit: Naturæ primus terræ claustra cupiret. Nā & scdm q̄ritā cōiugau. format p̄m cupiui: supinū cupitū: p̄i syllā. p̄ducta. Oui. in Fastis. Mars videt hāc vi famq; cupit potiturq; cupita.

Cupressus. Require in dictione Cyparissus.

Cures. Require in dictione Curis.

Curetes. Ibidem.

Curis cū vnico r scribit. & lingua Sabinorū haustia vocat: a qua Iuno Curitis cognominata est quia eandem hastiā ferre putabant: auctoribus

Pompe. & Ser. Neca curro deriuat: vt Vgutio somniauit. Cures cū vnico r populi fuerunt fabinorū opulentissimi: de quibus meminit Vir. lib. ænei. ix. quom ait. Tatioq; seni: Curibusve feueris. Curetes cū vnico r populi fuerunt Crete: quorū meminit Ouidi. lib. meta. iij. dicens. Largosq; satos Curetas ab imbri. Sunt & alij eodem nomine populi Aetolis cōiucini: qui te ste Homero lib. Iliados. ix. cū ipsis Aetolis bellum gessere. Alios scripsit Luca. feroces esse populos in Dalmatia: sic inquiens. Illic bellaci cōfusus gente Curetum. Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Currus cū duplicato r carum dicitur. & format p diminutionē curriculum: testibus Festo & Prisciano: quinetiā neutri generis curriculum: vt est apud Curtiū libro. viij. dicentē. Aliorū turbati equi: non in voragine modo lacunaq; sed etiā in amnem præcipitauerē curricula. Curriculum item neutri generis p paruo cursu ponitur: siue pro loco vbi currendi certamen exercetur: seu pro ipso tempore: vt scribit Seruius. Virgilius li. ænei. viij. Inde vbi prima quies medio iam noctis abactæ: Curriculum expulerant somnū: id est medio tempore. Declinat etiā hic curriculum pro paruo cursu: teste Marcello. Curriculum significat id qd' cursum: auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet vos abige curriculum: id est cursum. Curule cum vnico r scribitur: neutri generis. & curulis fce minini: cum primā corripit syllabam. Hora. in episto. Cui libet hic falces dabit eripietq; curule: hoc est currū. Curulis (vt tradit Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus vtebantur in curru. Curules etiā cum vnico r equi dicunt quadrigales: vel magistratus: qui curulibus vehebant: testibus Festo & Ser. Luca. etiā primā syllabā corripuit: quom dixit li. iij. Prætor adest: vacuæq; loco cessere curules. Curula vrbs est India: teste Ptolemæo. Curruca cū duplicato r auis est: quæ alienos pullos p prios putans nutrit & educat: de qua Iuue. l. i. tyra. vi. Tu tibi tūc curruca places: & cū c exili omnes hæc dictiones scribuntur.

Curitis. Require in dictione Curis

Curriculum. Ibidem.

Curriculus. Ibidem.

Curriculo. Ibidem.

Curro facit in præterito cucurri: quod veteres cū curi dicebant. Composita cū curro quandoq; præteritū geminant: quādoq; non: teste Priscia. qd' etiā auctoritatibus comprobauit. Vir. lib. ænei. iij. Decurrere iugis alij de parte patentes: Transmittunt cursu campos. Liui. lib. xxij. ab vrbe condita. Qua cuiq; proximū fuit decurrunt. Cato contra Caiū Pisonē. Video hac tempestate concurrisse omnes aduersarios. Terent. in Ecyra. Vna illaz interea propere p̄cucurrit.

Plau. in Stich. Præcurri: vt nūciarē nunciū
exoptabilē. Ce. ad Vir. Excucurristi a neapoli.
Currus. Req. in dic. Curis. Curruca. Ibidē
Cursum. Ibidem. Curula. Ibidem
Curule. Ibidem. Curules. Ibidem.
Cutis. Requi. in dicti. Cautes.

D ante A

Dama cū vnico m scribit: nec ex de & man^o cōponit quasi de manibus effugiat ut ridiculus sōniauit Vgu. sed græcū δαμα est vocabulū: rā mascu. q̄ scēmi. apd nos ge. teste Ser. Vir. in bucco. Cū canibz timidi veni ent ad pocula damæ. Hora. in .i. car. Et si periecto pauidæ natarūt æquore damæ. & format p diminutionē Damula.
Damno. nas. ybū actm regit a pte post: & post accm: gum vel ablm: simili q̄q: mō oia yba ad damnationē: accusationē: reprehensionē: moniti onē p̄tinentia cū accō: & post cū grō siue abltō iūgunt: vt moneo te tui officiū vltuo. Moneo tamē etiā dāos accōs regit diuersos. Est aut dānare (vt interpretat Marcel.) dāno afficere: exhæ redare: necessitate cōstringi: morti dare. Tul. in Verrē. Homo vita atq; factis oīm iā opinione dānatus. Vir. ænei. iij. Nōdū in flauū Proserpina vertice crinē Abstulerat: stigioq; caput dā nauerat orco. Damna reitem p liberare ponit. Vir. in bucco. Dānabis tu quoq; votis: id est li berabis. Cice. Tusculanar. i. Rerū naturā q̄ er rorē damnare maluimus nostrū. i. liberare.
Damon. Require in dictione Damon.
Damula. Require in dictione Dama.
Dano danis. p do das veteres dixerunt: testibus Pompe. & Marcel. vnde & Plau. ait in Pseudu lo. Cui seruitutē dñj danunt lenoniā.
Danubium. Require in dictione Danubius.
Danubius cū vnico n: & danubiū declinari pōt. Ser. Ister fluuius Schythiæ est: qui & danubius noiat. Fe. Adubanū danubiū. Salust. Nomēq; danubiū habet: vt ad germanorū terras attingit
Dapes. Require in dictione Daps.
Daps scē. gñis est: nec a do das deducit: vt Vgu. & Catholi. somniarūt. Sed auctore Festo a gre co tractū est: qd apud illos δαψ scribit. Et (vt scribit Festus) apud antiquos daps dicebat res diuina: quæ fiebat aut hyberna semēi: aut ver na. Verū (vt tradit No.) nō tm opiperos appa ratus aut religiosos dapes signare habēt: s; etiā vitabiles qñq; & infames cybos: dicēte Virgi. Dapibus vinoq; sepultis. Idē in bucco. Quas il li philomena dapes: quæ dona parit. Vgu. de clinat hæc daps vel dapes in recto.

Dares p̄priū viri nomē: facit in grō daris vī da retis. Vir. ænei. v. Precipitēq; Daren ardēs agit æquore toto. Idem in eodē. Creber vtracq; ma nu pulsat: versatq; Dareta.

D ante E

Debilis notū est qd fcat. Enni^o tñ li. viij. etiā de bilo hō p debilis ptulit: vt refert Marcel.
Debile. Require in dicti. Debilis.
Decēber bris i recto veteres ptulerūt: teste Prisc. Decembris. Require in dicti. December.
Deceo ces cū accō cōstruit. Oui. meta. vi. Admo uiq; preces: quaz me dedecet vsus. Idē in reme dio. Lude: decēt animos mollia regna tuos. De cet implonale a pte añ accm expostulat: & nō nunq; datiuū: vt est apud Terentiū. Facite ita vt vobis decet.
Decet. Require in dictione Deceo.
Decor. Require in dictione Decus.
Decoro. Ibidem Decorus. Ibidem:
Decimus cū i: & decumus cū u enunciari potest. Plau. in Amphi. Alter de decumo post mense nascet puer. Macro. i satur. luuenidicos veterē virorū edecumatos ex multis libris.
Decumus. Require in dictione Decimus.
Decudes. Req. i dic. Decuriones Decures. Ibidē
Decuriones: decures: decudes: qui sc; decē p̄sunt in vno fcatō accipi p̄nt: auctore Pompe. Var. dicit decuriones esse singulares & decuriarū pri mos: ita vt a decuria decurio deriuēt: qd tñ li. elegaū. Lau. improbat. At vō Fronto decuri onē turmæ p̄esse voluit. Sed domi q; decurio diciū nomē quoddā p̄posituræ significās: di cēte Suetonio in Domitiano. Satorius decurio cubiculariorū. Et hoc quidē apud Romanos: in municipijs autē idē est decurio: qui Romæ se nator. Nam qui in senatu & consilijs reipubli cæ interesse poterant: decuriones erant. Vnde Cice. p Sexto ait. Recita quæso Sexti qui decre uerint Capuæ decuriones. Quid autē differentiæ est inter decurionē Romanū & municipale ex epistola quadā Plinij iunioris in primo lib. de clarat ita dicentis. Esse autē tibi centūmiliū nū mū censū satis indicat: qd apud nos decuriōes: Igitur te: vt nō decurione solū: verū etiā equite Romano p̄sruamur offēro tibi ad implendas equites Romani facultates trecētamilia nūmū. Illum etiā Romanū decurionē: qui sc; decē p̄est equitibus: longe p̄stare cæteris decurionibz: quibus ipse etiā eques romanus p̄stet.
Decus neu. ge. est. & corripit in obliquis co syl. Vir. ænei. v. Oblitus decorisq; sui: sociumq; sa lutis. Similiter decorus. ra. rum. mediā corripit & decoro. ras. verbū. Sta. in Thæ. Terrarū de cora alta viri: decoriq; iugales. Hor. At bñ nū matū decorat suadela venusq;. Ab eo q̄ ē dec^o fit hic & hæc decor: teste Priscia. qd quidā triū